

La tribuna

No tot val en politica, Sr. Ametller (I)

(*) Ramón Orfila i Pons

Després de llegir l'article del candidat del PSOE a l'Ajuntament des Mercadal, en el que torna a desbarbar contra l'Entesa i contra la meua persona amb el seu particular anàlisi dels motius que han fet que aquest any siguin dues les candidatures de l'esquerra a Mercadal, i tenint en compte que fins avui he mantingut una actitud constant de no entrar en cap de les provocacions plantejades des del PSOE i concretament pels seus dos primers candidats a Mercadal, tot i que aquestes han estat moltes i continuades, consider que ha arribat el moment de rompre el meu silenci per començar a explicar el rerefons de tota aquesta polèmica, i començar a llevar les caretes amb que alguns es volen presentar.

Es ben cert que de les negociacions per intentar reproduir una nova candidatura de l'Acord, en va sortir un document en el que PSM i PSOE acceptaven un pacte pel que, si es guanyaven les eleccions, es produiria un canvi a l'alcaldia, passant aquesta a mans del PSOE al cap dels dos anys de govern. Però també és cert que la condició que ambdós partits acceptaven per fer possible aquesta substitució, era la de que seria necessari el consens de tots els components de l'equip de govern respecte de la persona del futur alcalde. El PSOE s'oblida sempre d'aquest fet, interessadament, per poder donar l'imatge de que l'Acord va ser romput des del PSM o des del resta de l'esquerra. Sap perfectament el PSOE que consens significa acord entre tots i no imposició, com sap perfectament que des del primer moment es van posar noms damunt la taula de persones que susciten el consens i altres que no, una cosa perfectament lògica si considerem que ja no es una qüestió d'arribar a acords entre persones sino també entre partits, uns partits que, no ho oblidem, es presenten sempre per separat als demes municipis

Es simptomàtic que el PSOE parli sempre de ruptura unilateral, com si fos sols el PSM qui ha romput, quan la realitat es ben diferent, el PSOE es una de les forces que componem l'esquerra des Mercadal, i es presenta tot sol, la resta, Esquerra de Menorca, Els Verds, i el PSM es presenten junts. De quina unilateralitat es parla si ells son un i els demes son tres?

Tampoc explica el PSOE, i en Xisco Ametller, que ells no volien de cap manera que es fes públic, fins d'aquí a dos anys, el nom de la persona que ells proposarien per ser l'alcalde a la meitat del mandat, i que aquest va ser un altre dels motius de divergència, quan eren cada dia mes els ciutadans simpatitzants de

l'Acord, els que exigien conèixer el nom proposat pel PSOE, alegant, amb tota la raó del món, la necessitat de transparència a l'hora de presentar les propostes de la candidatura. Com tampoc expliquen mai des del PSOE des Mercadal que es van negar reiteradament a que a les negociacions per reeditar l'acord hi assistís algun representant d'Esquerra de Menorca, en una actitud de menyspreu cap als companys que fins aquell moment havien governat amb nosaltres, i havien aportat els seus vots i el seu esforç en la campanya electoral del «2003. Tant es així que des del PSM ens varen tenir que responsabilitzar d'actuar de pont entre Esquerra de Menorca i els altres partits, per tal que aquells no es veiessin mar-

ginats d'una candidatura que, es suposava, volíem que representés tota l'esquerra des Mercadal. Aquesta actitud del PSOE es va mantenir fins el final, fins el punt que quan es negociava la presència als primers llocs de la llista de representants dels diferents partits, el PSOE es va mantenir de manera totalment tancada en la tesi de que en el pacte hi havien dos únics grups, el PSOE i la resta.

Açò surt també al document del pacte, que de manera obsessiva es dedica a explicar determinat candidat del PSOE, pero sospitosament d'aquest apartat no en parla mai. Com no parlen mai de que a l'hora de distribuir els sis primers llocs, pensant en els previsibles regidors que es podien tenir després de les eleccions, el PSOE es va tancar en banda a l'hora d'exigir que ells n'havien de tenir tres, i que els altres tres podien ser pel PSM, i si aquest volia en podia donar un a Esquerra de Menorca.

Una exigència fruit de l'actitud prepotent d'un PSOE que s'oblidava que a les darreres eleccions en les que es va acudir per separat, les del 1995, va ser l'Entesa la que va aconseguir tres regidors i el PSOE dos. I calla també el PSOE el fet que el PSM per no rompre el pacte va acceptar aquesta composició poc lògica, de tal manera que dels sis primers candidats tres fossin del PSOE, dos del PSM, i un d'Esquerra de Menorca. Açò també esta escrit al document del pacte encara que mai en parli en Xisco Ametller ni el PSOE. Potser perquè no els interessa donar l'imatge, ben real d'altra banda, que a ells no els importava en absolut sacrificar, fer fora de la llista a na Rosa Palliser amb qui havien governat 4 anys.

Però es que no acaben aquí els sospitosos silencis del PSOE des Mercadal i els dels seus candidats. Amaguen, per exemple, que preveient dificultats a l'hora de tancar una proposta de candidatura, jo mateix vaig fer intenses gestions per cercar candidats alternatius que fossin acceptats per totes les parts, en ares d'aquell consens que el pacte signat exigeix com a condició per fer possible una llista única de l'esquerra. I com que nosaltres no tenim res que amagar, i encara que al PSOE li costi

tenir que donar explicacions, puc dir que concretament vaig proposar la persona de Miquel Mariano Vadell, militant historic del PSOE, que havia estat candidat del PSOE a l'alcaldia feia uns anys. No sols això sino que puc dir que vaig mantenir diferents reunions amb Miquel i amb en Pere Pons, a ca meua, i a ca en Miquel, sempre en presència de Pere Pons, per tal de cercar fórmules que fessin possible que aquell acceptés ser el número dos de la llista de s'Acord, unes converses en les que vaig oferir-me a dimitir el dia i l'hora que el PSOE vulgues, tot per no rompre el pacte.

Mes encara, quan els problemes per arribar a un acord es feien més greus, vaig proposar que en Miquel Mariano fos directament el cap de llista, aportant el meu compromís ferm d'ajudar-lo, des de la mes absoluta bona voluntat, a posar-se al dia de tots els temes pendents al municipi, fent una feina callada i constant, els mesos que fes falta i amb dedicació constant (gratuita, evidentment) al seu costat, i ampliant aquest oferiment als mesos previs i als posteriors a les eleccions. Com que se que en Miquel es incapaç de mentir, ho dic amb pels i senyals, per si algú vol contrastar aquesta informació que per primera vegada faig pública. Mes encara, des del secretariat del PSM, van fer arribar la nostra disposició a na Joana Barceló a acceptar un acord entorn de persones consensuades, amb propostes concretes de noms.

Sempre he tingut la sensació que des del PSOE des Mercadal mai van voler en Miquel Mariano, la seva opció era clarament la de Xisco Ametller, tant si amb la seva actitud tancada es rompia l'Acord, com si no. El vertader interès del PSOE residia en una persona, molt mes que en un projecte, molt mes que en un programa. Per ells era mes important el no cedir, encara que tot es pogues rompre. Es l'actitud de que tot val per a aconseguir un objectiu (continuarà, que hi queden moltes mes coses per dir).

(*) Candidat a l'alcaldia des Mercadal per l'Entesa

Cartas al Director

Reunión ICM - IEC

Después de varios contactos mantenidos a lo largo del último año, una representación de Iniciativa Cívica Mahonesa (ICM) se reunió ayer, 16 de mayo, con el Institut d'Estudis Catalans (IEC). El encuentro, solicitado por ICM y mantenido en un clima de amabilidad y comprensión por ambas partes, tuvo lugar en la sede del mismo IEC en Barcelona dando comienzo a las 16,30 horas de la tarde y transcurriendo a lo largo de más de 90 minutos. La delegación de ICM estaba encabezada por su Presidente Sr. Fco. Pons Montanari acompañado de J.J. Gomila, Martín Escudero y Carlos Sanchez-Rodrigo.

El IEC estuvo representado por

el Sr. Joan Martí, Presidente de la Sección Filológica del IEC, por el Dr. Josep Morán, Director de la Oficina d'Onomàstica i por el Sr. Isidor Marí, Vice-President de la Sección Filológica i membre de la Comissió d'Onomàstica.

ICM expuso al IEC las causas por las cuales se creó nuestra asociación cultural, el respaldo social conseguido y las razones que nos respaldan en nuestra defensa de los nombres históricos de Mahó Mahón.

El IEC contestó que no pueden negar las evidencias históricas del uso del topónimo Mahó a lo largo de 800 años, no pudiendo tampoco

datar la fecha desde la cual se suprime la H en la denominación del nombre de nuestra ciudad.

Al sugerirnos la fecha aproximada de los años 50's se le enseñó, como ejemplo puntual y representativo, una carta manuscrita de Josep Plà, Patriarca de las Letras Catalanas, fechada en 1956 en donde usa con normalidad el nombre Mahó como muestra de nuestro desacuerdo con su afirmación.

2/. El IEC nos razonó la normativa actual catalana indicando que su única función es dictar normas señalando la forma correcta de escribir el catalán literario. Al señalarles que muchos municipios

catalanes han hecho caso omiso a sus normas ortográficas ya que contradecían sus costumbres, nos repitieron que ellos exclusivamente dictan normas que pueden ser seguidas ó no de acuerdo con la voluntad de cada uno. «El IEC no dispone de ningún cuerpo policial para imponer sus normativas».

El IEC estuvo de acuerdo en que los topónimos se sustentan no sólo en las normas ortográficas sino también en la costumbre del lugar, la transmisión oral, la historia, etc. A la pregunta de si aceptarían el resultado de un referéndum respondieron que ellos «ni entran si salen» en este asunto ya que, repitieron, su única función es dictar la normativa catalana.

La voluntad de aplicarla es optativa según criterios políticos

ó de voluntad En este punto se hizo referencia a la Ley de Normalización Lingüística de las Baleares y en la mención específica que se hace de la defensa de las modalidades de cada una de las islas.

No aceptaron la idoneidad de la Real Academia de la Historia de España para tratar sobre el nombre de nuestra ciudad.

Finalmente, ICM les comunicó nuestra firme determinación en seguir defendiendo nuestra reivindicación ya que la consideramos irrenunciable de acuerdo con la historia de nuestra Ciudad.

La despedida transcurrió también en un clima de gran cordialidad esperando podernos volver a saludar en un próximo futuro.

INICIATIVA CÍVICA MAHONESA.

Ultima Hora agradece las cartas de sus lectores. Tendrán preferencia de inserción las que sean breves, de no más de veinticinco líneas a máquina. Deben estar firmadas con nombres y apellidos. También debe constar el domicilio -preferiblemente con el número de teléfono y el número de carnet de identidad. Correo electrónico: cludadella@ultimahora.es